

5 Ιουλίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΡΑΧΙΜΗΣ Χ'ΧΑΝΝΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 863/93)

-
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσόντα — Όταν η κρίση περί της κατοχής τους καθίσταται επίδικο θέμα, το έννομο συμφέρον του αιτητή διατηρείται.
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή τους από την Ε.Δ.Υ. — Πεδίο επέμβασης του ακυρωτικού δικαστηρίου — Γεγονότα στην κριθείσα περίπτωση.
- 10 Διοικητικό Δίκαιο — Τεκμήριο της νομιμότητας — Συνέπειες από την ισχύ του στην κριθείσα περίπτωση.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Πόρισμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής — Υιοθέτησή του από την Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας — Νομολογιακά πορίσματα υπό το κράτος του προϊσχύσαντος Νόμου 33/67 αλλά και του ισχύοντος Ν.1/90.
- 20 Ο αιτητής επεδίωξε την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών σε Ανώτερους Λειτουργούς Δημοσίας Διοίκησης και Προσωπικού.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Όταν η εκτίμηση της διοίκησης αναφορικά με τα προσόντα αμφισβητείται και καθίσταται επίδικο θέμα, τότε ο αιτητής δε χάνει το έννομό του συμφέρον να επιδιώξει την αναθεώρησή της.

2. Η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΔΥ και το Δικαστήριο εμπεβαίνει σε διορισμό ή προαγωγή μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας από την ΕΔΥ δεν ήταν στη συγκεκριμένη περίπτωση εύλογα επιτρεπτή. 5
10
15
20
25
30
35

Από τα στοιχεία που περιέχονται στο φάκελο των ετήσιων εμπιστευτικών/υπηρεσιακών εκθέσεων του αιτητή και στον προσωπικό του φάκελο που κατατέθηκαν ως τεκμήρια στο Δικαστήριο, προκύπτει πως η απόφαση τόσο της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και της ΕΔΥ υποστηριζότο από αυτά και ήταν εύλογα επιτρεπτή. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει και να ανατρέψει το εύρημα της ΕΔΥ, ακόμα κι αν αυτό είχε διαφορετική άποψη. Δεν τίθεται θέμα αντιφατικότητας ούτε παραβίασης των αρχών της καλής πίστης αναφορικά με την ενέργεια της Ε.Δ.Υ. να θεωρήσει τον αιτητή μη προσοντούχο στην παρούσα διαδικασία επειδή, όπως ισχυρίστηκε η δικηγόρος του, αυτός κρίθηκε ότι κατείχε το αμφισβητούμενο προσόν σε προηγούμενες δικαστικές υποθέσεις. Οι αποφάσεις που σχετίζονται με τον αιτητή και στις οποίες παρέπεμψε η δικηγόρος του, αφορούσαν προηγούμενες διαδικασίες όπου ο αιτητής κρίθηκε υποψήφιος με βάση διαφορετικά σχέδια υπηρεσίας όπως ίσχυαν τότε.

Οι δικηγόροι των δύο πλευρών προσπάθησαν να πείσουν το Δικαστήριο αναφορικά με την ερμηνεία που δίδουν οι ίδιοι στα σχέδια υπηρεσίας που ίσχυαν προηγουμένως και στο σχέδιο υπηρεσίας που ισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση για υποστήριξη των αντίστοιχων θέσεων τους. Δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η πρωτογενής διαμόρφωση κρίσης αναφορικά με την ερμηνεία και εφαρμογή συγκεκριμένου σχεδίου υπηρεσίας. Αυτό είναι έργο της Ε.Δ.Υ. και το Δικαστήριο μπορεί μόνο να ελέγξει κατά πόσον η κρίση της Ε.Δ.Υ. ήταν με βάση τις πρόνοιες του Σχεδίου Υπηρεσίας που ισχύει στην υπό εξέταση διαδικασία εύλογα επιτρεπτή.

3. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Γεωργικού Λειτουργού Α' που κατείχε ο αιτητής προϋπόθετε άσκηση καθηκόντων διοικητικής φύσης και εποπτεία προσωπικού, παρατηρείται πως η Ε.Δ.Υ. ήταν ενήμερη της θέσης που κατείχε ο αιτητής ως επίσης και των καθηκόντων που εκτελούσε, εφόσον αυτά φαίνονται στους φακέλους του. Εξάλλου εφόσον ο αιτητής κρίθηκε ότι δεν κατείχε το απαιτούμενο προσόν της παρ. 40

3(2) του Σχεδίου Υψηρεσίας, τότε το κατά πόσο αυτός κατείχε και το πλεονέκτημα όπως έγινε ισχυρισμός, είναι άνευ σημασίας.

- 5 4. Έχει νομολογηθεί ότι υιοθέτηση από την ΕΔΥ των θέσεων της Τμηματικής Επιτροπής με βάση το Ν. 33/67 και τώρα της Συμβουλευτικής Επιτροπής με βάση το Ν. 1/90, δε συνιστά απειμπόλιση της εξουσίας της.

10 Εν πάση περιπτώσει, στην προκειμένη περίπτωση όπως φαίνεται από τα πρακτικά, η Ε.Δ.Υ. δεν υιοθέτησε απλώς το πόρισμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Το θέμα απασχόλησε σε πρώτο στάδιο τη Συμβουλευτική Επιτροπή και στη συνέχεια την ίδια την Ε.Δ.Υ., η οποία έλαβε υπόψη, μεταξύ άλλων στοιχείων, και το πόρισμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται με £250,- έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1127,

Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1075,

25

Papaleontiou ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 211,

Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

Δημοκρατία ν. Ορφανίδη (1992) 3 Α.Α.Δ. 205,

30

Ασιωάτης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3438,

Φεττάς κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1086.

35 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της ΕΔΥ, με την οποία προ-άχθηκε στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αντί ο αιτητής.

40

Χρ. Δημητρίου, για τον Αιτητή.

Λ. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Ερωτοκρίτου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της 5
Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), η οποία δημοσιεύθηκε
στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 3.9.93 και με την
οποία προήγαγε την Ελληνική Κουτουρούση και το Γεώργιο
Πρόντζο στη μόνιμη θέση Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοί- 10
κησης και Προσωπικού, Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προ-
σωπικού από 15.7.93.

Η παρούσα προσφυγή συνεκδικαζόταν μαζί με την προσφυγή
αρ. 859/93, με την οποία ο αιτητής πρόσβαλλε την προαγωγή στην 15
ίδια θέση του Αντρέα Κυριάκου. Η εν λόγω προσφυγή αποσύρθη-
κε στις 11.1.96, ενόψει του ότι η ΕΔΥ στις 9.12.95 πληροφόρησε
τον Κυριάκου ότι προάχθηκε στην ίδια θέση αναδρομικά από
15.12.90 και ως εκ τούτου η προσφυγή αρ. 859/93 κατέστη άνευ
αντικειμένου.

Η επίδικη θέση είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής 20
και δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ.
3.7.92. Σ' ανταπόκριση υποβλήθηκαν 19 αιτήσεις. Ανάμεσα σ' αυ-
τούς που υπέβαλαν αίτηση ήταν και ο αιτητής.

Οι αιτήσεις σε πρώτο στάδιο εξετάστηκαν από την αρμόδια 25
Συμβουλευτική Επιτροπή. Η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτρο-
πής κατατέθηκε στη συνεδρίαση της ΕΔΥ ημερ. 23.4.93. Στην έκθε-
σή της η Συμβουλευτική Επιτροπή ανέφερε ότι ένας από τους 19
αιτητές δεν κατείχε τα προσόντα που απαιτούνταν από το Σχέδιο 30
Υπηρεσίας. Αναφορικά με τους υπόλοιπους 18 αιτητές κρίθηκε ότι
εκ πρώτης όψεως κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα και κλήθη-
καν σε προφορική εξέταση. Τρεις από αυτούς, ανάμεσα στους
οποίους περιλαμβάνονταν και ο αιτητής, κλήθηκαν στην προφορι-
κή εξέταση με την επιφύλαξη να εξεταστεί αργότερα κατά πόσον 35
κατείχαν την "οκταετή τουλάχιστον ευδόκιμη διοικητική πείρα σε
θέματα διοίκησης προσωπικού" που απαιτούσε η παρ. 3(2) του
Σχεδίου Υπηρεσίας και, όπως αναφέρεται στα πρακτικά, κλήθη-
καν να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία. Τελικά η Συμβουλευ-
τική Επιτροπή, σύμφωνα με την ακόλουθη περιχοπή από τα πρα- 40
κτικά της ΕΔΥ, αποφάσισε τα ακόλουθα για τον αιτητή και για
ακόμα ένα από τους τρεις υποψηφίους:

“Όσον αφορά τους αιτητές Σταύρου Παναγιώτη και Χατζη-

χάννα Βραχίμη, αυτοί δεν προσκόμισαν οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία, παρά το ότι τους ζητήθηκε να το πράξουν. Ύστερα από αυτό, η Συμβουλευτική Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε ότι τα καθήκοντα των Σταύρου και Χατζηχάννα, όπως προκύπτει από τους Προσωπικούς Φακέλους και από τους Φακέλους των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων τους, δε συνιστούν άσκηση καθήκοντων διοίκησης προσωπικού και ως εκ τούτου δεν μπορούν να θεωρηθούν ως προσοντούχοι υποψήφιοι.”

Το συμπέρασμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής ότι ο αιτητής δεν κατείχε το προσόν της παρ. 3(2) του Σχεδίου Υπηρεσίας, υιοθετήθηκε από την ΕΔΥ. Το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά έχει ως εξής:

“Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, αφού έλεγξε τα προσόντα των υποψηφίων και έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, περιλαμβανομένων των Εμπιστευτικών/Υπηρεσιακών Εκθέσεων, των καθήκοντων, όπως καθορίζονται στα Σχέδια Υπηρεσίας των θέσεων που κατέχουν οι υποψήφιοι, καθώς επίσης και το σχετικό πόρισμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής, έκρινε ότι οι υποψήφιοι ΣΤΑΥΡΟΥ Παναγιώτης και ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ Βραχίμης δεν είναι προσοντούχοι, γιατί δε διαθέτουν ‘οκταετή ευδόκιμη διοικητική πείρα σε θέματα διοίκησης προσωπικού’ όπως απαιτείται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού. Ως εκ τούτου οι εν λόγω υποψήφιοι αποκλείστηκαν από την περαιτέρω διαδικασία.”

Η ΕΔΥ προχώρησε με τη διαδικασία πλήρωσης της θέσης, και ζήτησε περαιτέρω διευκρινίσεις αναφορικά με την κατοχή προσόντων από ορισμένους υποψηφίους. Αναφορικά με το ενδιαφερόμενο μέρος Κουτουρούση ζητήθηκε από το Γενικό Διευθυντή, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, να καθορίσει πόσο χρόνο διέθεσε συνολικά η Κουτουρούση σε θέματα διοίκησης προσωπικού κατά την περίοδο 1981-1986 που υπηρετούσε στο εν λόγω Υπουργείο. Ο Γενικός Διευθυντής του υπό αναφορά Υπουργείου απάντησε ότι η Κουτουρούση κατά την περίοδο 1981-1986 αφιέρωνε περίπου το μισό από τον εργάσιμο χρόνο της σε θέματα προσωπικού και με βάση τις πληροφορίες αυτές, η ΕΔΥ έκρινε ότι αυτή διέθετε την ‘οκταετή ευδόκιμη διοικητική πείρα σε θέματα διοίκησης προσωπικού’ και ότι ήταν προσοντούχα υποψήφια. Μετά τη λήψη όλων των στοιχείων που ζήτησε η ΕΔΥ αναφορικά με τα προσόντα ορισμένων υποψηφίων, η διαδικασία πλή-

ρωσης της θέσης που περιλάμβανε και προφορική εξέταση, ολοκληρώθηκε στις 17.6.93 (Παράρτημα 12) με την επιλογή των Κουτουρούσιη, Κυριάκου και Προύντζου ως των πιο κατάλληλων για προαγωγή στην επίδικη θέση. Ως αποτέλεσμα, καταχωρίστηκε η παρούσα προφυγή και η προσφυγή αρ. 859/93 η οποία έχει, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, αποσυρθεί. 5

Η υπόθεση επικεντρώνεται στο κατά πόσο ορθά η Συμβουλευτική Επιτροπή και σε μεταγενέστερο στάδιο η ΕΔΥ έκριναν ότι ο αιτητής δεν κατείχε το προσόν της παρ. 3(2) του Σχεδίου Υπηρεσίας που προνοεί κατά λέξη τα εξής: 10

“(2) Οκταετής τουλάχιστον ευδόκιμη διοικητική πείρα σε θέματα διοίκησης προσωπικού κατά προτίμηση στη Δημόσια Υπηρεσία.” 15

Είναι η θέση της δικηγόρου του αιτητή ότι τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και η ΕΔΥ λανθασμένα έκριναν ότι ο αιτητής δεν κατείχε το προαναφερθέν προσόν. Για υποστήριξη της θέσης της αναφέρθηκε σε προηγούμενες δικαστικές υποθέσεις που ήγειρε ο αιτητής όπου, όπως είπε, κρίθηκε ότι ο αιτητής κατείχε το εν λόγω προσόν. Το γεγονός αυτό συνιστά, σύμφωνα με τη δικηγόρο του αιτητή, αντιφατικότητα στις ενέργειες της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της ΕΔΥ και παραβιάζει την αρχή της καλής πίστης. 20
25

Η δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκε επίσης στο γεγονός ότι ο αιτητής προάχθηκε στη θέση Γεωργικού Λειτουργού Α όπου το σχέδιο υπηρεσίας προϋποθέτει άσκηση διοικητικής φύσεως καθηκόντων και εποπτεία προσωπικού. Παράπεμψε επίσης σε επιστολή ημερ. 28.5.91 που έστειλε ο αιτητής στο Γενικό Διευθυντή Υπουργείου Οικονομικών ως Πρόεδρο της Συμβουλευτικής Επιτροπής σε παλαιότερη διαδικασία για την ίδια θέση και, στην οποία όπως ισχυρίστηκε, επεξηγείται η ευδόκιμη υπηρεσία του αιτητή σε θέματα διοίκησης προσωπικού. 30
35

Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα, με πλάνη περί τα πράγματα και ότι δεν δόθηκε δέουσα αιτιολογία. Η ΕΔΥ συνέχισε, αναιτιολόγητα και χωρίς δέουσα έρευνα, υιοθέτησε το πόρισμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής, ενώ είχε και η ίδια υποχρέωση να προβεί σε έρευνα για εξακρίβωση των πραγματικών γεγονότων. Αρνήθηκε επίσης ότι ζητήθηκαν αποδεικτικά στοιχεία από τον αιτητή αναφορικά με την πείρα του και ότι δεν τα προσκόμισε. 40

Τέλος προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι παραβιάστηκε η αρχή της ισοότητας εφόσον για άλλους υποψήφιους ζητήθηκαν λεπτομέρειες και επεξηγήσεις από τους προϊστάμενούς τους, αλλά δεν έγινε το ίδιο για τον αιτητή και, ότι δεν λήφθηκε υπόψη η προαναφερθείσα επιστολή του αιτητή προς το Γενικό Διευθυντή, Υπουργείο Οικονομικών, ημερ. 28.5.91.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι εφόσον ο αιτητής δεν έχει τα προσόντα που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας δεν έχει ιδιαίτερο και άμεσο συμφέρον να εγείρει την παρούσα προσφυγή.

Δεν συμφωνώ με την πιο πάνω εισήγηση της δικηγόρου για τους καθ' ων η αίτηση. Όταν η εκτίμηση της διοίκησης αναφορικά με τα προσόντα αμφισβητείται και καθίσταται επίδικο θέμα, τότε ο αιτητής δεν χάνει το έννομο του συμφέρον να επιδιώξει την αναθεώρησή της (βλ. σχετικά *Δαβίδ Γεωργίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1127 και *Ηρακλής Μιλτιάδους ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1075).

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή ότι τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και η ΕΔΥ λανθασμένα έκριναν ότι αυτός δεν κατείχε το προσόν της παρ. 3(2) του Σχεδίου Υπηρεσίας, έχω να παρατηρήσω τα ακόλουθα:

Όπως έχει επανειλημμένα λεχθεί, η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΔΥ και το Δικαστήριο επεμβαίνει σε διορισμό ή προαγωγή μόνο αν η ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας από την ΕΔΥ δεν ήταν στη συγκεκριμένη περίπτωση εύλογα επιτρεπτή (βλ. *Papaleontiou ν. Republic* (1987) 3 C.L.R. 211, 220-221 και *Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318).

Από τα στοιχεία που περιέχονται στον φάκελο των ετήσιων εμπιστευτικών/υπηρεσιακών εκθέσεων του αιτητή και στον προσωπικό του φάκελο που κατατέθηκαν ως τεκμήρια στο Δικαστήριο, προκύπτει πως η απόφαση τόσο της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και της ΕΔΥ υποστηριζέτο από αυτά και ήταν εύλογα επιτρεπτή. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει και να ανατρέψει το εύρημα της ΕΔΥ, ακόμα κι αν αυτό είχε διαφορετική άποψη. Δεν τίθεται κατά την άποψή μου, θέμα αντιφατικότητας ούτε παραβίασης των αρχών της καλής πίστης αναφορικά με την ενέργεια της ΕΔΥ να θεωρήσει τον αιτητή μη προσοντούχο στην παρούσα διαδικασία επειδή, όπως ισχυρίστηκε η δικηγόρος του,

αυτός κρίθηκε ότι κατείχε το αμφισβητούμενο προσόν σε προηγούμενες δικαστικές υποθέσεις. Οι αποφάσεις που σχετίζονται με τον αιτητή και στις οποίες παρέπεμψε η δικηγόρος του, αφορούσαν προηγούμενες διαδικασίες όπου ο αιτητής κρίθηκε υποψήφιος με βάση διαφορετικά σχέδια υπηρεσίας όπως ίσχυαν τότε.

5

Οι δικηγόροι των δύο πλευρών προσπάθησαν να πείσουν το Δικαστήριο αναφορικά με την ερμηνεία που δίδουν οι ίδιοι στα σχέδια υπηρεσίας που ίσχυαν προηγουμένως και στο σχέδιο υπηρεσίας που ισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση για υποστήριξη των αντίστοιχων θέσεών τους. Δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η πρωτογενής διαμόρφωση κρίσης αναφορικά με την ερμηνεία και εφαρμογή συγκεκριμένου σχεδίου υπηρεσίας. Αυτό είναι έργο της ΕΔΥ και το Δικαστήριο μπορεί μόνο να ελέγξει κατά πόσον η κρίση της ΕΔΥ ήταν με βάση τις πρόνοιες του Σχεδίου Υπηρεσίας που ισχύει στην υπό εξέταση διαδικασία εύλογα επιτρεπτή. Όπως έχω ήδη αναφέρει, η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής η οποία και υιοθετήθηκε στη συνέχεια από την ΕΔΥ, ήταν εύλογη και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει.

10

15

20

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Γεωργικού Λειτουργού Α που κατείχε ο αιτητής προϋπόθετε άσκηση καθκόντων διοικητικής φύσης και εποπτεία προσωπικού, παρατηρώ πως η ΕΔΥ ήταν ενήμερη της θέσης που κατείχε ο αιτητής ως επίσης και των καθκόντων που εκτελούσε, εφόσον αυτά φαίνονται στους φακέλους του. Όσον αφορά την επιστολή του αιτητή ημερ. 28.5.91 (Παράρτημα Β στη γραπτή αγόρευση του) το περιεχόμενο της οποίας σύμφωνα με τη δικηγόρο του υποστηρίζει ότι αυτός είχε τη διοικητική πείρα που απαιτούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας, είναι η θέση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση και η οποία δεν αμφισβητήθηκε, πως η επιστολή αυτή βρίσκεται στον προσωπικό φάκελο του αιτητή και λήφθηκε υπόψη από την ΕΔΥ. Συνεπώς, έχω την άποψη πως εφόσον ο φάκελος του αιτητή βρισκόταν ενώπιον της ΕΔΥ, τότε σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, το περιεχόμενο της εν λόγω επιστολής λήφθηκε υπόψη. Κατά συνέπεια και εφόσον ο αιτητής κρίθηκε ότι δεν κατείχε το απαιτούμενο προσόν της παρ. 3(2) του Σχεδίου Υπηρεσίας, τότε το κατά πόσο αυτός κατείχε και το πλεονέκτημα όπως έγινε ισχυρισμός, είναι άνευ σημασίας.

25

30

35

40

Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ δεν προέβη σε δική της έρευνα για εξακρίβωση των πραγματικών γεγονότων, αλλά απλά υιοθέτησε το πόρισμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής ότι ο αιτητής δεν ήταν προσοντούχος. Έχει νομολογηθεί ότι υιοθέτηση

από την ΕΔΥ των θέσεων της Τμηματικής Επιτροπής με βάση το Ν. 33/67 και τώρα της Συμβουλευτικής Επιτροπής με βάση το Ν. 1/90, δεν συνιστά απεμπόλιση της εξουσίας της.

- 5 Στην απόφαση της Ολομέλειας *Δημοκρατία ν. Δημήτριου Ορφανίδη* (1992) 3 Α.Α.Δ. 205, ειπώθηκαν τα ακόλουθα:

10 “Απομένει τώρα να εξετάσουμε, πρώτο, κατά πόσο το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατέχει τα απαραίτητα προσόντα και η Επιτροπή έκαμε τη δέουσα έρευνα είναι εσφαλμένο ή όχι. Η εξέταση του θέματος κατά πόσο ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα ή όχι εμπίπτει μέσα στις αρμοδιότητες κατά κύριο λόγο της Επιτροπής και όπως ελέγχθηκε στην υπόθεση *Papapetrou ν. The Republic* 2 15 R.S.C.C. 61, το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει εάν η απόφαση ήταν εύλογη.

.....

20 Αναφορικά με το θέμα της έρευνας καθ' αυτό από την Επιτροπή την ίδια, δεδομένου ότι εξέτασε και υιοθέτησε τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής η οποία είχε ερευνήσει όπως είχε καθήκον να πράξει το θέμα των προσόντων των υποψηφίων, συνεπάγεται ότι ερεύνησε και το θέμα των προσόντων, ενόψει δε του γεγονότος ότι ικανοποιήθηκε με τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, ουδεμία ανάγκη υπήρχε για περαιτέρω έρευνα.”

- 30 (Βλ. επίσης σχετικά, *Ανδρέας Θ. Ασιώτης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 438 και *Σάββα Φεττάς κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1086).

35 Εν πάση περιπτώσει, στην προκειμένη περίπτωση όπως φαίνεται από τα πρακτικά, η ΕΔΥ δεν υιοθέτησε απλώς το πόρισμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Το θέμα απασχόλησε σε πρώτο στάδιο τη Συμβουλευτική Επιτροπή και στη συνέχεια την ίδια την ΕΔΥ, η οποία έλαβε υπόψη, μεταξύ άλλων στοιχείων, και το πόρισμα της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

- 40 Ούτε ο ισχυρισμός για έλλειψη αιτιολογίας ευσταθεί κατά την άποψή μου. Το περιεχόμενο των πρακτικών σε συνδυασμό με την πρόνοια του Σχεδίου Υψηρεσίας και τα στοιχεία των φακέλων, συνιστούν επαρκή αιτιολογία για το εύρημα της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της ΕΔΥ, ότι ο αιτητής δεν πληρεί την επίδικη πρό-

νοια του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Διαφωνώ επίσης με τις θέσεις της δικηγόρου του αιτητή ότι παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας και ότι υπάρχει προκατάληψη σε βάρος του αιτητή επειδή είναι Μαρωνίτης. Εφόσον ο αιτητής κρίθηκε σε πρώτο στάδιο ότι με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της ΕΔΥ δεν πληρούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας, δεν ετίθετο θέμα να ζητηθούν περαιτέρω διευκρινίσεις αναφορικά με την πείρα του, όπως έγινε στην περίπτωση άλλων υποψηφίων. 5 10

Ο ισχυρισμός για ύπαρξη προκατάληψης λόγω του θρησκευτικού δόγματος του αιτητή δεν έχει αποδειχθεί και κατά συνέπεια απορρίπτεται ως αβάσιμος. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται. Ο αιτητής να πληρώσει £250.- έξοδα έναντι των εξόδων των καθ' ων η αίτηση.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
£250,- έξοδα.*